

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010206
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5815010206.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej na neverejnom zasadnutí konanom 31. marca 2022 o sťažnosti odsúdeného K. K. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/63/2015 z 9.11.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/63/2015 z 9.11.2021.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo napadnutým uznesením podľa 419 ods. 1 Tr. por., 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený K. K. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/63/2015 z 11.9.2018, právoplatným 20.9.2018, neosvedčil a nariadil odsúdenému výkon trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa § 419 ods. 4 Tr. por., § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd odsúdeného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený K. K., a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom na okresnom súde 9.11.2021. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že s napadnutým uznesením nesúhlasí a považuje ho za nesprávne. V prvom rade namieta, že prvostupňový súd sa v uznesení vôbec nevysporiadal s jeho obranou a argumentáciou, a to ani len okrajovo. V ďalšom namieta, že o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nebolo rozhodnuté v zákonom určenej jednoročnej lehote po uplynutí skúšobnej doby, a to bez zavinenia odsúdeného. Vzhľadom na uvedené, súd už nemohol rozhodnúť o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe a nariadiť mu výkon trestu. Zo spisového materiálu vyplýva, že súd prvý termín verejného zasadnutia vytýčil až na termín 20.5.2021, pričom skúšobná doba odsúdenému uplynula 20.9.2020. Odsúdený sa na určený termín nedostavil, nakoľko v tom čase bol práceneschopný. Jednalo sa o dočasnú práceneschopnosť, o čom súd riadne informoval a zároveň súdu predložil potvrdenie o práceneschopnosti. Práceneschopnosť bola dočasná, v trvaní od 18.5.2021 až do 24.5.2021. Súd si v rámci konania vyžiadal od ošetrujúcej lekárky odsúdeného MUDr. R. potvrdenie ohľadom práceneschopnosti odsúdeného, kedy ošetrjúca lekárka potvrdila práceneschopnosť a uviedla, že stav pacienta (odsúdeného) nebol dobrý, pacient sa dokonca aj v priebehu trvania práceneschopnosti dňa 21.5.2021 sťažoval na to, že bolesti pretrvávajú. Ošetrjúca lekárka zároveň súdu uviedla aj diagnózu odsúdeného K29, ktorá spočíva v gastroenterologických ťažkostiach. Súd bol o dočasnej práceneschopnosti odsúdeného riadne upovedomený. Následne súd vytýčil verejné zasadnutie až v auguste, ktoré sa však neuskutočnilo z dôvodu, že na jeho vykonanie neboli splnené zákonné podmienky v zmysle § 292 ods. 4 Tr. por. Ďalšie verejné zasadnutie súd vytýčil na koniec augusta na 31.8.2021, na ktorý sa odsúdený nedostavil, svoju neúčast' v zmysle § 293 ods. 8 Tr. por. hodnoverne ospravedlnil. Dôvod nedostavenia sa odsúdeného bol súdu preukázaný predložením správy z hospitalizácie, z ktorej je zrejmé, že odsúdený sa podrobil urgentnému-neodkladnému, život

zachraňujúcemu operačnému zákroku. Ďalšieho verejného zasadnutia vytyčeného na deň 10.9.2021 sa odsúdený nemohol z objektívnych dôvodov zúčastniť, pretože bol stále hospitalizovaný v ohrození života, čo rovnako preukázal správou z nemocnice. Je preto toho názoru, že z jeho strany nedošlo ku takému konkrétnemu konaniu v rámci zákonnej lehoty na rozhodnutie o osvedčení, či neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, ktoré by mohlo byť charakterizované ako obštrukčné a to s poukazom na riadne zdokladované dočasné práceneschopnosti. Zdôrazňuje, že jeho chorobu tráviacej sústavy, ktorá vyústila do neodkladného operačného zákroku nemohol ani predvídať, ani ovplyvniť. Z jeho strany nešlo o žiadne sebapoškodzovanie, ani iné obdobné konanie, ktorým by bol z jeho strany naplnený úmysel zmariť vykonanie verejného zasadnutia, ale išlo o objektívny stav, ktorý vznikol nezávisle od vôle odsúdeného a ktorý odsúdený nezavinil. Prvostupňovú súd obranu odsúdeného v rámci konania úplne ignoroval. V uvedených súvislostiach poukázal na judikatúru a súdnu prax, podľa ktorej sa konkretizuje obštrukčné konanie odsúdeného v dôsledku ktorého súd nemohol urobiť rozhodnutie do jedného roka, za také konanie, v ktorom treba spravidla vidieť konanie, ktoré smeruje k vyhýbaniu sa tomu, aby súd mohol vôbec rozhodnúť. Takéto vyhýbanie je charakterizované neohlásenou a častou zmenou pobytu odsúdeného, nepreberaním poštových zásielok, marením konania alebo iným marením dôkazov, opakovaným, neúspešne vznášaným námietkam zaujatosti, v dôsledku čoho súd nemôže včas vo veci rozhodnúť. Je preto toho názoru, že nie v dôsledku jeho viny sa verejné zasadnutie neuskutočnilo v lehote jedného roka od skončenia skúšobnej doby, v prípade ak sa verejného zasadnutia nezúčastnil a požiadal o jeho odročenie, súdu vždy hodnoverným spôsobom svoju neúčast ospravedlnil a dôvod preukázal, čo v konečnom dôsledku súd akceptoval. Vyjadrenia zákonnej sudkyne, ktorými zľahčovala, a to aj v rámci ústneho odôvodnenia rozhodnutia, jeho zdravotný stav, považuje za neadekvátne a neopodstatnené. Navyiac, ako vyplýva zo zvukovej nahrávky vyhotovenej z verejného zasadnutia, sudkyňa svoje rozhodnutie a jeho zdôvodnenie opierala o dôkazy, ktoré sa v spise nenachádzajú. Po vyhlásení rozhodnutia, kedy došlo zo strany zákonnej sudkyne k jeho ústnemu odôvodneniu, nadobudol presvedčenie o tom, že zákonná sudkyňa v jeho veci sa nejavi byť nestranná a nezaujatá voči jeho osobe, a to aj s poukazom na jej vyjadrenia, že kvôli nemu mala byť vypočúvaná pred NAKA. Sudkyňa uviedla, že mala volať ošetrojúcej lekárke odsúdeného, ktorá jej údajne nepotvrdila dôvodnosť práceneschopnosti odsúdeného, čo je však v úplnom rozpore s tým, aké listiny sa v spise priamo od ošetrojúcej lekárky odsúdeného nachádzajú. Navyše, ohľadom telefonátu sudkyne s ošetrojúcou lekárkou nie je v spise žiadny záznam. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia zachyteného na zvukovej nahrávke z verejného zasadnutia konaného dňa 9.11.2021 je preto toho názoru, že sudkyňa je voči nemu zaujatá a v jeho veci nerozhodovala nestranne a nezaujato. V dôsledku svojej zaujatosti sa dopúšťa nezákonnosti v rámci rozhodovania. Z ústneho odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že sudkyňa sa v rámci ústneho odôvodnenia odvolávala na dôkazy, ktoré nie sú v spise. Dokonca ohľadom práceneschopnosti ohľadne mája 2021 sú vyjadrenia sudkyne úplne opačné v porovnaní s listinami, ktoré sa v spise nachádzajú. Sudkyňa tvrdila, že práceneschopnosť z mája 2021 sa zakladala na udretí nosa, čo je však v rozpore s listinou založenou v spise, ktorú doručila ošetrojúca lekárka súdu. V ďalšom poukazuje na to, že súd prvé verejné zasadnutie v jeho veci vytyčil až po 8 mesiacoch od uplynutia skúšobnej doby, pričom je nepochybné, že súd tak mohol urobiť aj skôr. Súdisponoval správami o odsúdenom a ak súd bol toho názoru, že je potrebné rozhodnúť o tom, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil, nič mu nebránilo vytyčiť verejné zasadnutie aj skôr. Ďalšie v poradí druhé verejné zasadnutie súd vytyčil až na mesiac august, jeden a pol mesiaca pred uplynutím lehoty jedného roka po skončení skúšobnej doby. Takéto rozhodovanie súdu nemožno považovať za adekvátne. V tomto smere poukazuje na súdnu prax, podľa ktorej vo všeobecnosti pre postup podľa § 419 ods. 1 Tr. por. má okresný súd sledovať správanie odsúdeného už počas skúšobnej doby. Zmyslom citovaného ustanovenia je zisťovanie skutočností, ktoré sa týkajú správania sa odsúdeného v skúšobnej dobe. Lehoty, v rámci ktorých sú vyžadované správy o správaní sa odsúdeného, musia byť určované u jednotlivých odsúdených diferencovane, predovšetkým podľa dĺžky skúšobnej doby a s prihliadnutím na osobu odsúdeného, pričom lehoty je súd povinný určiť ihneď po právoplatnosti rozsudku, ktorým bol trest podmiennečne odložený, ktorým postupom sa má umožniť súdom konať už počas skúšobnej doby voči podmiennečne odsúdeným a prijímať opatrenia v prípade nesplnenia podmienok uvedených v § 50 ods. 4 Tr. zák., vrátane prípadného rozhodnutia o tom, že sa trest odňatia slobody vykoná. V prejednávanej veci naznačený postup dodržaný nebol, a to najmä s poukazom na to, že súd vytyčil prvé verejné zasadnutie až po ôsmich mesiacoch od skončenia skúšobnej doby, napriek tomu, že informácie ohľadom odsúdeného, o ktorých sa domnieval, že môžu zakladať rozhodnutie o neosvedčení sa, mal k dispozícii podstatne skôr. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia vôbec nezaoberal tým, že o neosvedčení sa odsúdeného rozhodol až po uplynutí jednoročnej lehoty od skončenia skúšobnej doby a vo veci rozhodoval tak, ako by

táto jednoročná lehota ešte neuplynula, a to aj napriek tomu, že odsúdený na uvedené poukazoval. Prvostupňový súd mal v tomto prípade aplikovať a postupovať podľa § 50 ods. 5 Tr. zák., tzv. fikcia osvedčenia priamo zo zákona. Okresný súd sa nevyssporiadal ani s jeho obhajobou, pokiaľ ide o spôsob a okolnosti priestupkov, ktorých sa dopustil v priebehu skúšobnej doby. Bol síce postihnutý za priestupky, avšak ani jeden z nich nebol závažný a priestupky nevykazujú ani obdobné znaky ako v prípade trestnej činnosti, za ktorú bol pôvodne odsúdený. Zdôraznil tiež, že počas skúšobnej doby sa nedopustil iného protiprávneho konania, nebolo voči nemu začaté trestné stíhanie a ani nebol za žiadny iný trestný čin postihnutý. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby krajský súd jeho sťažnosti vyhovel a napadnuté uznesenie zrušil a prvostupňovému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Alternatívne, aby vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávě.

Sťažnosť proti uzneseniu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 417 ods. 3 Tr. por., § 185 ods. 1, 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je nezákonné, a preto je potrebné ho zrušiť. Krajský súd zistil, že výrok o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadení výkonu trestu odňatia slobody odsúdenému K. K. nie je správny. V celom rozsahu sa stotožnil so sťažnosťami námietkami odsúdeného a jeho sťažnosť považoval za dôvodnú.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj vo vykonávacom konaní (pri rozhodovaní o osvedčení sa, resp. neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia).

Podľa § 419 ods. 1 Tr. por. o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo či sa nariadi výkon trestu odňatia slobody, rozhodne súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 50 ods. 4 veta prvá Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahraďiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná.

V zmysle § 50 ods. 5 Tr. zák., ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 6 Tr. zák. rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Treba stručne pripomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/63/2015 z 11.9.2018, právoplatným 20.9.2018 bol K. K. odsúdený za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Odsúdenému K. K. plynula základná dvojročná skúšobná doba od 21.9.2018 do 20.9.2020.

V súvislosti s posúdením časového momentu a včasnosti rozhodovania podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. pozornosti krajského súdu neuniklo, že okresný súd rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia až po uplynutí lehoty uvedenej v ustanovení § 50 ods. 5 Tr. zák., ku ktorej skutočnosti krajský súd poznamenáva nasledovné.

Vo veci je nesporné, že základná skúšobná doba podmienenečného odsúdenia K. K. uplynula 20.9.2020, a teda ďalšia doba jedného roka od uplynutia skúšobnej doby uplynula 20.9.2021. Okresný súd urobil rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. na verejnom zasadnutí až 9.11.2021. Z dátumu vyhlásenia napadnutého uznesenia teda vyplýva, že súd prvého stupňa nerozhodol do roka od uplynutia skúšobnej doby.

Z analýzy súdneho spisu je zistiteľné, že okresný súd vo veci osvedčenia, resp. neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia nariadil prvý termín verejného zasadnutia na deň 20.5.2021. Verejné zasadnutie však vykonané nebolo a bolo zrušené na základe pokynu zákonnej sudkyne z dôvodu pracovnej neschopnosti odsúdeného. Zo spisu vyplýva, že obžalovaný svoju neprítomnosť na nariadenom verejnom zasadnutí písomne ospravedlnil zo zdravotných dôvodov a zároveň požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo len v jeho prítomnosti. Odsúdený ku svojej žiadosti o odročenie pripojil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, z ktorej je zistiteľné, že odsúdený bol neschopný práce od 18.5.2021. Pripojil tiež lekársku správu, resp. potvrdenie ošetrojúcej lekárky MUDr. O. R., že zdravotný stav mu nedovoľuje zúčastniť sa súdneho pojednávania.

Dňa 15.7.2021 okresný súd nariadil verejné zasadnutie na termín 3.8.2021, ktoré nebolo vykonané a bolo zrušené zákonnou sudkyňou z dôvodu písomnej žiadosti obhajkyne odsúdeného, nakoľko u nej nebola zachovaná lehota päť pracovných dní na prípravu verejného zasadnutia. Obhajkyňa súdu zároveň oznámila, že nesúhlasí so skrátením lehoty na prípravu verejného zasadnutia a požiadala o jeho odročenie.

Z obsahu spisu krajský súd ďalej zistil, že okresný súd nariadil termín verejného zasadnutia na 31.8.2021, ktoré bolo odročené zo zdravotných dôvodov odsúdeného na 10.9.2021. Zo spisu vyplýva, že obžalovaný svoju neprítomnosť na verejnom zasadnutí nariadenom na deň 31.8.2021 písomne ospravedlnil zo zdravotných dôvodov a zároveň uviedol, že nesúhlasí s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Súdu zároveň oznámil, že je hospitalizovaný vo Fakultnej nemocnici MOTOL na III. chirurgickej klinike po akútnom operačnom zákroku. Ku svojej žiadosti pripojil lekársku správu, z ktorej krajský súd zistil, že odsúdený bol prijatý na uvedenú kliniku 29.8.2021 s proťahovanou bilárnou kolikou (žlčníkový záchvat), opakované zvracanie. V uvedený deň bola vykonaná akútna operácia. Predpokladaná doba hospitalizácie bola stanovená minimálne do 1.9. až 2.9.2021.

Ďalšie verejné zasadnutie nariadené na deň 10.9.2021 vykonané nebolo z dôvodu neprítomnosti odsúdeného a bolo odročené na deň 15.10.2021. Zo spisu zároveň vyplýva, že obžalovaný svoju neprítomnosť na verejnom zasadnutí nariadenom na deň 10.9.2021 písomne ospravedlnil zo zdravotných dôvodov a zároveň uviedol, že nesúhlasí s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Z lekárskejších správ, ktoré súdu doručil odsúdený, krajský súd zistil, že odsúdený bol prepustený z Fakultnej nemocnice v Motole dňa 1.9.2021. Na kontroly sa dostavoval v dňoch 3.9.2021, 6.9.2021 a 8.9.2021. Dňa 9.9.2021 bol opätovne hospitalizovaný pre infekciu v rane po akútnej operácii. Z prepúšťacej správy bolo ďalej zistené, že odsúdený bol vo Fakultnej nemocnici v Motole hospitalizovaný do 10.9.2021 do 17:40 hod. Z ďalšej lekárskej správy vyplýva, že dňa 13.9.2021 bol odsúdený na

ambulantnom vyšetrení. Uvedenú skutočnosť, že pacient K. K. bol prepustený z ošetrovania vo Fakultnej nemocnici v Motole, preukazuje aj lekárska správa námestníka pre LPP Fakultnej nemocnice v Motole, ktorá bola zaslaná súdu na jeho žiadosť. Z tejto správy zároveň vyplýva, že k otázke, či bol operačný zákrok nevyhnutný, či bol pacientom vyžiadaný, sa nevyjadril z dôvodu povinnosti zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli v súvislosti s poskytovaním zdravotných služieb. Zároveň však uviedol, že žiadosti bude vyhovieť, ak súd doloží súhlas pacienta (odsúdeného). Zo spisu vyplýva, že okresný súd nezabezpečil súhlas odsúdeného a ďalej nevyvíjal nijakú iniciatívu ohľadne preverovania zdravotného stavu odsúdeného ku dňu nariadených verejných zasadnutí.

Krajský súd nezistil, že by odsúdený mal prípadne vinu na tom, že prvostupňový súd o neosvedčení odsúdeného nerozhodol v 1-ročnej lehote uvedenej v § 50 ods. 5 Tr. zák. Žiada sa uviesť, že otázku, či podmienčne odsúdený zavinil, že nebolo možné rozhodnúť o tom, či sa osvedčil, do roka od uplynutia skúšobnej doby, rieši súd ako otázku predbežnú podľa § 7 ods. 1 Tr. por. a musí k jej vyriešeniu vykonať potrebné dôkazy.

Krajský súd sa stotožnil so sťažnostnou námietkou odsúdeného, že v prípade, ak sa verejného zasadnutia osobne nezúčastnil a požiadal o jeho odročenie, súdu vždy hodnoverným spôsobom svoju neúčasť ospravedlnil a dôvod svojej neprítomnosti objektívne preukázal, čo v konečnom dôsledku prvostupňový súd vždy akceptoval na všetkých nariadených verejných zasadnutiach (t.j. 20.5.2021, 3.8.2021, 31.8.2021, 10.9.2021). Na základe opakovaných žiadostí odsúdeného o odročenie, a to zo zdravotných dôvodov na strane odsúdeného a v jednom prípade z dôvodu nezachovania lehoty na prípravu verejného zasadnutia u obhajkyne odsúdeného, súd prvého stupňa nariadené verejné zasadnutia zrušil (viď úprava zákonnej sudkyne na čl. 468 spisu, 479 spisu) alebo nariadené verejné zasadnutia odročil na iný termín s tým, že neúčasť odsúdeného zo zdravotných dôvodov považoval za ospravedlnenú.

Podľa názoru krajského súdu v prebiehajúcom vykonávacom konaní nebola vyvrátená obrana odsúdeného, že verejných zasadnutí sa nezúčastnil z objektívnych dôvodov (zo zdravotných dôvodov). Odsúdený tvrdil, že ku dňom nariadených verejných zasadnutí ochorel ako bežný občan, tak ako môže ochoreť každý, pričom súdu predložil potrebné doklady- lekárske správy. V Čechách bol na návšteve u svojej dcéry. Bolo mu zle, šiel do prvej nemocnice, kde ho hneď hospitalizovali, večer sa prebral na JIS-ke. V rane mal zápal, na ktorý sa liečil.

Neobstojí názor okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, ktorým sa snažil spochybníť lekársku správu MUDr. R. - ošetrojúcej lekárky, ktorá odsúdenému vystavila práceneschopnosť dňom 18.5.2021 s odôvodnením, že v danom prípade bola práceneschopnosť vystavená účelovo, aby sa odsúdený vyhol účasti na verejnom zasadnutí nariadenom na 20.5.2021. Podkladom zistenia okresného súdu o účelovosti konania odsúdeného je lekárska správa, z ktorej vyplynulo, že pri vyšetrení dňa 18.5.2021 pacient uvádzal bolesti nadrebria, hlavy a udretie hlavy, objektívne bola zistená palpačná citlivosť v epigastriu, pričom na ďalšej kontrole, ktorá sa uskutočnila dňa 21.5.2022 t.j. v deň pojednávania, lekárka konštatovala, že bolesti pretrvávajú a neexistuje žiadny iný záznam od lekára, či už v podobe kontroly, resp. vyslania na odborné lekárske vyšetrenie.

Krajský súd v prvom rade zdôrazňuje, že verejné zasadnutie sa uskutočnilo dňa 20.5.2021 a nie dňa 21.5.2021, ako to konštatuje okresný súd v napadnutom uznesení. Okresný súd ďalej zdôrazňuje, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia nevysporiadal s časťou lekárskej správy, v ktorej je konštatované, že odsúdený je toho času (t.j. ku dňu 18.5.2021) práceneschopný a zdravotný stav mu nedovoľuje zúčastniť sa súdneho pojednávania. Z ďalšej správy ošetrojúcej lekárky vyplynulo, že odsúdený bol na kontrole dňa 21.5.2021 a jeho pracovná neschopnosť bola ukončená dňom 24.5.2021. Je nesporným faktom, že odsúdený bol práceneschopný aj 20.5.2021, t.j. v deň verejného zasadnutia. Ak mal okresný súd vážne pochybnosti o pracovnej neschopnosti odsúdeného ku dňu konania prvého verejného zasadnutia, mal túto skutočnosť ihneď preveriť. Okresný súd však akceptoval ospravedlnenie odsúdeného na verejnom zasadnutí nariadenom na deň 20.5.2021 z dôvodu jeho pracovnej neschopnosti a termín verejného zasadnutia zrušil.

Podľa názoru krajského súdu z okolností prípadu vyplýva, že okresný súd mal dostatok času na to, aby rozhodol v lehote upravenej v § 50 ods. 5 Tr. zák. Zo spisu je zistiteľné, že odsúdený v priebehu skúšobnej doby, ktorá plynula od 21.9.2018 do 20.9.2020, spáchal deväť priestupkov (14.1.2019,

14.1.2019, 7.5.2019, 11.5.2019, 28.5.2019, 3.6.2019, 24.7.2019, 24.7.2019, 29.6.2019). Je nesporným faktom, že odsúdený sa dopustil priestupkov v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ale ešte pred ukončením základnej skúšobnej doby bol K. K. za priestupky potrestaný. Okresný súd nariadil termín verejného zasadnutia až 15.2.2021 na deň 20.5.2021.

Pri dôslednej aplikácii ustanovení procesného poriadku okresný súd mohol a mal rozhodnúť o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe v lehote upravenej v § 50 ods. 5 Tr. zák. Okolnosti prípadu vyššie popísané svedčia o tom, že tak nespravil bez viny odsúdeného.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom boli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného súdom prvého stupňa, ktoré odôvodňovali zrušenie napadnutého uznesenia, a preto podľa § 194 ods. 1 Tr. por. krajský súd napadnuté uznesenie zrušil s tým, že súdu prvého stupňa neprikázal znovu vo veci konať a rozhodnúť, pretože do úvahy už neprichádza iný postup ako postup v zmysle § 50 ods. 5 Tr. zák.

Krajský súd však dáva súdu prvého stupňa do pozornosti aj ustanovenie § 50 ods. 6 Tr. zák., podľa ktorého rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.